

бисери и скъпоценни камъни. Царетъ Иванъ Асънъ II и Светиславъ носеха полукулбообразни корони съ топка на върха; царь Михаилъ I — назъбена, царь Михаилъ III — единъ видъ шлемъ; а царь Срацимиръ — приста шапка безъ бисери⁹⁷. Въ ватиканския ръкописъ на българския прѣводъ на манасиевата лѣтописъ царь Иванъ Александъръ е изображенъ въ царското си облѣкло и съ корона на главата, която има видъ на полукулбо, раздѣлено на шесть части съ гребенъ на върха и съ бисерни висулки отъ странитѣ.

Багреница. Багреницата (*περφύρα*) била дълга до земята дреха, която се намѣтала. Тя била пъстро и съ злато тъкано облѣкло, което било украсено съ бисери и скъпоцѣни камъни на шията, ржавитѣ и крайщата⁹⁸. За багреницата на царь Петра I се споменува въ житието на св. Иванъ Рилски⁹⁹. Царь Борисъ III, облѣченъ *съ скѣгълъжъ багрѣницеj* се явилъ и прѣдсѣдателствувалъ на събора, които билъ свиканъ противъ богомилитѣ¹⁰⁰.

Скиптьръ. Скиптьрътъ сѫщо билъ знакъ на царското достоинство. Въ изображенията на българските царе на монетите тѣ въ дѣсната си ръка държатъ скиптьръ. Той билъ късъ отъ пояса до главата и снабденъ на върха съ кръстъ и отдолу съ топка. Папа Инокентий III изпратилъ на царь Калояна кралски скиптьръ¹⁰¹. За царския скиптьръ на българските владѣтели се споменува и въ Орѣховския хрисовулъ.

Поясъ. Поясътъ билъ скъпоцѣненъ пурпуровъ платъ, който билъ украсенъ и накитенъ съ скъпоцѣни ка-

⁹⁷ Илиевъ Ат. Т. Бълг. нумизматика Msб. I, 97—134.

⁹⁸ Иречекъ К. История на българите, 487.

⁹⁹ Гласник, XXII, 281.

¹⁰⁰ Раковски Г. С. О Асъню първому, 49.

¹⁰¹ Theiner. I, 31.